

Lokalhistorisk forening for Hvirring Sogn

Nyhedsbrev nr.4

Februar 2006

Fra turen i 1947, hvor det ikke lykkedes at komme frem og tilbage samme dag! Chevrolet årgang 1935. På billedet ses fra venstre: Poul Kjeldsen, Willy Lange, Aksel Lange og Knud Thomsen.

Lidt om barske vintre.

Der var mange hårde vintre, og en af dem var i 1947. Der er specielt en tur, jeg aldrig glemmer. Jeg var hjemmefra godt klar over, at det var slemt, men man følte jo en forpligtigelse til at gennemføre turen, så jeg havde fået nogle rigtige mandfolk til at tage med for at hjælpe med at kaste sne, skubbe osv., når det kneb. Det drejede sig om min bror Aksel, Knud Thomsen, og Poul Kjeldsen.

Vi kørte hjemmefra kl. 12.55. Som så ofte før viste det sig hurtigt, at det var betydeligt værre, når man kom ud på landet, end man havde regnet med hjemmefra. Da vi nåede til Hvirring, stoppede Verner Andersen mig, han ville også tage med på turen, hvis der var brug for det, og jeg sagde selvfølgelig tak for tilbuddet. Som vi andre havde han også taget en skovl

med.

Alle hjulene på bussen var forsynet med snekæder, så vi nåede i god behold frem til Rutebilstationen i Horsens. Der var ikke kommet ret mange rutebiler frem, og de der var kommet havde ikke mange passagerer med. Da jeg kom ind på kontoret, lå der en besked til mig fra stationsforstander Grabow Olsen i Rask Mølle, den gik ud på, at togene havde standset driften, og derfor ville han gerne have mig til at køre forbi Banegården og tage posten med til Rask Mølle. I Nødsituationer kunne banevæsenet altså godt bruge os rutebiler. Snestormen var yderlig taget til, så jeg skønnede, at det ville være uforsvarligt at blive i Horsens til normal afgangstid kl. 17. 10, derfor læssede vi hvad der var af gods og ikke mindst alle aviserne til ruten. Derefter kørte vi på Banegården og fik udleveret posten til Rask Mølle, og så gik det ellers hjemad. Det gik godt til Østerlund, hvor jeg var inde i brugsforeningen med medicinpakker. Da vi kørte igen, sagde uddeler Friis: „Se nu at komme godt hjem" og det Ønske havde vi hårdt brug for.

Da vi kommer lidt længere frem, holder der en brunkulslastbil på landevejen, den var gået i stå, simpelthen fordi der var føjet sne ind i strømfordeleren. Chaufføren havde været inde i Brugsen for at ringe efter hjælp, nu sad han og ventede. Men redningskøretøjerne havde simpelthen haft så travlt, at de bare havde ladet lastbilen vente. Vi kunne jo ikke hjælpe lastbilen, så vi fortsatte langs Bisgaards marker. Lidt længere fremme mod Vrønding Mølle kunne jeg se, at der kom en lillebil imod os, men den måtte stoppe op for en stor snedrive. Den holder ind til siden, og jeg ser, at det er en topersoners Ford med bagklap, og ud stiger Søren Gartner og vognmand Thorvald Østergaard. De var ikke ude i andet ærinde end at rekognoscere, så der må vel ha' været lidt eventyrblod i deres årer, for særligt fornuftigt kan man vist ikke påstå det var, uden grund, at køre ud i dette snehelvede. Vi snakkede med dem om, hvordan det så ud mod Hvirring. De mente nok, vi kunne komme til Mølgjer. Men fra købmanden der, og til Trebjerggaard, er landevejen stryg fuld, som de kaldte det.

Det viste sig da også at holde stik, da vi alligevel forsøgte at komme igennem. Vi kom hurtigt til at sidde totalt fast og måtte knokle på i flere timer med skovlene for at komme så meget fri, at vi kunne komme over på den frosne pløjemark. Da der yderlig skete det, at en af vore snekæder sprang, var der ikke andet at gøre end at vende snuden og køre tilbage til Mølgjer kro, hvor vi var så heldige, at forenden af rutebilen kunne komme ind i Kørestalden.

Da vi kørte retur til Mølgjer, ville Verner Andersen ikke med, han ville i stedet gå til Hvirring. Jeg var ikke glad for at lade ham gå alene i denne forrygende snestorm, men der var ikke noget at stille op. ”Jeg kan godt klare

mig hjem til bens", Påstod han, Og det viste sig da også gudskelov siden hen, at han kom godt hjem.

Vi andre fire kom ind i krostuen, og der blev fyret godt op i kakkelovnen, så vi lidt efter lidt kunne blive tøet op, men det var også højest påkrævet. Vore øjenbryn og Øjenvipper var besat med frossen sne, og bukserne var så stive, da vi havde taget dem af, at de selv kunne stå.

Grabow Olsen var bekymret for sin post, (der var bl.a. også såkaldt værdipost) så han havde ringet til Østerlund Brugsforening og der fået at vide, at vi havde passeret og var fortsat mod Lund, men så havde han ikke kunnet spore os mere. Nu ringede jeg så til ham og fortalte, at vi havde opgivet at komme videre. Snestormen rasede nemlig med uformindsket styrke, og det var desuden blevet mørkt. Jeg fik den aftale med Grabow, at vi skulle sende posten med mælkekusken, som så skulle aflevere den på Flemming station næste morgen, så ville de forsøge at hente det der. Mælkekuske, med heste for en slæde, kunne nemlig stort set altid komme frem uanset føret.

Vi købte alle fire en god gang aftensmad og sad derefter og hyggede os i den varme krostue, mens snestormen rasede udenfor. Derefter blev der snakket om dagens begivenheder og strabadser, indtil vi blev indkvarteret. To af os overnattede hos Thorvald Østergaard, de to andre boede på et værelse hos Kamma Kragh på selve Kroen.

Hen på formiddagen næste dag kom der en af amtets sneplove igennem. Den tilhørte brødrene Voldby, Nørre Snede. (Det at køre sneplov dengang var ingen fornøjelsestur, i hvert fald ikke for den arme vejmand som skulle sidde ude på selve sneploven for at regulere højden på skraberen.)

Vi snakkede med folkene på sneploven og fik der at vide, at vejen til Hvirring var ryddet, men hvordan det så ud derfra til Honum og Rask Mølle, vidste de ikke. Der var ikke andet at gøre end at forsøge at køre af sted. I Hvirring holdt vi hos Verner Andersens søster, og hos hende var det, vi kished for, at Verner var nået hjem, helskindet men meget træt og kold. Vi fortsatte derefter til Hvirring brugsforening, for at læsse de pakker af vi havde dertil. Uddeler Ejner Balle kunne fortælle, at Niels Thomsens sneplov næsten lige var kommet forbi, så han mente, at der nok var ryddet til Rask Mølle. Derfor fortsatte vi og kom godt hjem.

Snestormen rasede så voldsomt de næste to tre dage, at sneplovene ikke kunne holde vejene ryddede, så klog af skade holdt vi os hjemme med rutebilerne.

Erindringer fortalt af Willy Møller Lange.

*Fra bogen **TUR RETUR RASK MØLLE**.*

B.L.

Fornyelse af medlemskab

I år vil vi, som sidste år, sende et indbetalingskort ud sammen med nyhedsbrevet til alle medlemmer. Man kan bruge indbetalingskortet i banken eller på posthuset, eller kontant til bestyrelsen.

Kontingentet for år 2006 er: 40 kr. for enkelte medlemmer og 60 kr. for husstande.

Kontingentet Bedes betalt senest 23. Februar 2006

Generalforsamling

Den 23. februar 2006

Kl. 19.30

I foreningens lokaler

Rask Mølle Skole

Lokalhistorisk Forening for Hvirring sogn

- Adresse: Rask Mølle Skole, Skolebakken, 8763 Rask Mølle
- Åbningstider: 1. og 3. torsdag måneden 19-22; lukket i skoleferierne.
- Formand: Aage Jøkumsen, Skolebakken 12, 8763 Rask Mølle
Tlf. 75678525
- Næstformand: Brian Lange, Brorsonsvej 4, Hornborg
8762 Flemming
Tlf. 75673219
- Sekretær: Kaj Daugaard Hansen, Skovhusvej 22, Honum skov
8762 Flemming
Tlf. 75673017
- Kasserer: Kristian Skov Larsen, Nørre snedevej 86, Trebjerg
8762 Flemming
Tlf. 75673043
- Medlem af Bestyrelse: Sonja Eskerød Madsen, Skovbyvej 5, Skovby
8763 Rask Mølle
Tlf. 75678870
- Område: Hvirring Sogn i Tørring Uldum Kommune.
- Oprettet: 1994.
- Post og telefon: Post og telefon til formand.